

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyně JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **D. P.**
bytem N. 204, X J.
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Sedláčkem
sídlem Starobranská 327/4, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2018, č. j. X, ve věci přestupku,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2018, č. j. X, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Jeseník - odboru životního prostředí (dále jen „městský úřad“) ze dne 28. 6. 2018, č. j. X. Tímto rozhodnutím městský úřad uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 63 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o myslivosti“).
2. Přestupek měl žalobce spáchat tak, že „*se v měsících září až listopad 2017 dopustil porušení závazného pravidla lovu podle § 49 odst. 1 zákona o myslivosti tím, že v honitbě B. V. – I. zajišťoval lov spárkaté zvěře, ačkoliv neměl k dispozici potřebný počet nezbytných*“.

nesnímatelných plomb a celkem nejméně 67 ulovených kusů spárkaté zvěře nemohlo být ihned po ulovení opatřeno nesnímatelnou plombou“.

3. Za přestupek městský úřad uložil žalobci pokutu ve výši 20 000 Kč a zákaz činnosti na dobu jednoho roku s povinností odevzdat do 15 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí lovecký lístek.
4. **Žalobce v žalobě** namítal, že plomby si předával s navrženými svědky Ing. M. Ř. a M. K. Výsledky těchto svědků byly nutné k objasnění skutkových okolností případu, zejména kým a podle jakých kritérií byl určen počet předávaných plomb. Podle § 27 vyhlášky č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „vyhláška č. 244/2002 Sb.“), počet vydávaných plomb a lístků o původu zvěře má být v relaci k počtu kusů spárkaté zvěře stanovenému k odlovu odsouhlaseným plánem mysliveckého hospodaření v honitbě. Navržený svědek Ing. M. Ř. by se měl vyjádřit k tomu, zda si byl vědom toho, že počet vydávaných plomb je nedostatečný a jak tento problém řešil s mysliveckým hospodářem panem K., který s ním o této agendě vždy jednal.
5. Není jasné, zda evidence plomb byla orgánem státní správy myslivosti správně a spolehlivě vedena. Na základě měsíčního hlášení za září 2017 o počtech odlovené spárkaté zvěře státní orgán správy myslivosti věděl, že dosud vydané plomby nepostačují na označení již ulovené zvěře a zvěře, která podle plánu mysliveckého hospodaření měla být ulovena v navazujícím období. S tím související nedostatky by byly zapříčiněny i nesprávným úředním postupem tohoto správního orgánu, který nevydal uživateli honitby potřebný počet plomb.
6. Napadené rozhodnutí vychází z nesprávného skutkového zjištění, že žalobce v měsících září až listopad 2017 zajišťoval lov spárkaté zvěře, ačkoliv neměl k dispozici potřebný počet nezbytných nesnímatelných plomb, takže celkem nejméně 67 ulovených ks spárkaté zvěře nemohlo být ihned po ulovení opatřeno nesnímatelnou plombou.
7. Ani krajský úřad ani městský úřad nevedly žádné důkazní řízení k otázce, u kolika kusů spárkaté zvěře odlovené v roce 2017 skutečně tento lov zajišťoval žalobce a ve kterých případech nikoliv. K objasnění této otázky by musely být prokázány okolnosti ulovení všech kusů spárkaté zvěře v roce 2017, zejména pak to, kdo a za jakých okolností příslušný kus spárkaté zvěře ulovil a zda a jakým způsobem použil či nepoužil u odlovených kusů zvěře nesnímatelnou plombu. Je pouze domněnkou správních orgánů, že může tuto činnost ve všech případech zajišťovat žalobce. V tomto směru je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
8. Žalovaný uvedl, že žalobce jako uživatel honitby prokazatelně ulovil jelena dne 10. 10. 2017 a muflona dne 6. 12. 2017 a podle úřední evidence neměl žádnou plombu k dispozici. Žádné takové zjištění však městský úřad ve svém rozhodnutí neuvedl. Tyto skutkové okolnosti jsou zmíněny až ve stanovisku městského úřadu ze dne 18. 7. 2018 a navíc jen v obecné podobě (*„na seznamech trofejí, které dodal žalobce, se sám žalobce uvedl jako lovec zvěře v době, kdy nemohl mít plomby k dispozici“*).
9. Podle žalobce toto skutkové zjištění učinil žalovaný v rozporu s procesními předpisy a neměl právo odůvodnění svého rozhodnutí jakkoliv doplňovat o podstatné skutečnosti.
10. Žalobce ostatně nebyl nikdy obviněn z toho, že by v uvedených dnech jako lovec, který ulovil spárkatou zvěř, neoznačil ulovený kus zvěře předepsanou plombou. Žalobce tvrdí,

že ve všech případech, kdy on osobně ulovil spárkatou zvěř, tuto zvěř řádně označil nesnímatelnou plombou.

11. Tyto úvahy žalovaného jsou nepodložené a nesprávné. Žalovaný patrně spekulativně vyšel z úvahy, že plomby, které měl žalobce v roce 2017 k dispozici, byly použity na označení ulovené zvěře v časovém pořadí a v dalším období ulovená zvěř nebyla takto označována. Provedeným dokazováním však nic takového nebylo zjištěno a i kdyby byla správná zjištění žalovaného, že počet kusů spárkaté zvěře ulovené v honitbě, jejímž uživatelem je žalobce, byl v roce 2017 větší než počet plomb, které měl žalobce k dispozici, nic to nedokazuje o tom, které kusy zvěře označeny byly a které nikoliv.
12. Žalovaný přehlédl, že práva a povinnosti mysliveckého hospodáře při myslivecké činnosti v honitbě jsou prakticky shodné s právy a povinnostmi uživatelů honitby, což je zřejmé z § 35, zejména z jeho odst. 4, zákona o myslivosti.
13. Žalovaný při právním posouzení věci zdůraznil, že žalobce jako uživatel honitby odpovídá za myslivecké hospodaření v honitbě. Z této obecné zásady však nelze vyvozovat přestupkovou odpovědnost žalobce. Pachatelem přestupku může být jen ta osoba, která má konkrétní právní povinnost a tu poruší. Zákon o myslivosti vymezuje v § 63 odst. 2 jako pachatele tohoto přestupku fyzickou osobu, která jako držitel loveckého lístku poruší některé pravidlo lovu podle § 49 odst. 1 zákona o myslivosti. Již z gramatického znění jasně vyplývá, že se jedná o odpovědnost fyzické osoby jako držitele loveckého lístku, nikoliv o odpovědnost fyzické osoby jako uživatele honitby. Navíc uživatelem honitby může být osoba fyzická i právnická. Pokud by stejný skutkový stav v daném případě byl posuzován ve vztahu k uživateli honitby, kterým by byla právnická osoba, nebylo by možné odpovědnost za přestupek vyvodit, což je z hlediska logického výkladu tohoto ustanovení zcela nepřijatelné.
14. Ani z § 49 odst. 1 zákona o myslivosti, ke kterému se předmětná skutková podstata podle § 63 odst. 2 téhož zákona vztahuje, nevyplývá, že by pravidlo lovu podle § 49 odst. 1 zákona o myslivosti bylo uloženo uživateli honitby. Gramatickým, logickým i systematickým výkladem § 63 odst. 2 zákona o myslivosti lze dovodit, že povinnost označovat nesnímatelnou plombou spárkatou zvěř se týká osoby, která příslušný kus ulovila (lovce), nebo nálezce zužitkovatelné zvěře. Nejedná se tedy o právní povinnost zákonem uloženou výslovně uživateli honitby. Žalobce tak nemohl přestupek podle § 63 odst. 2 zákona o myslivosti spáchat.
15. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** zdůraznil, že žalobce je uživatelem honitby (B. V. – 1.) a držitelem loveckého lístku, což předpokládá znalost obecně závazných právních předpisů, zejména na úseku myslivosti. Měl si proto být vědom dále uvedených podmínek lovu spárkaté zvěře: každý kus ulovené nebo nalezené zužitkovatelné zvěře spárkaté musí být ihned po ulovení, nalezení, nebo po provedené dohledávce označen nesnímatelnou plombou; zúčtovatelné plomby vydává uživatelům honiteb orgán státní správy myslivosti. Vyhláška stanoví druhy plomb, lístků o původu zvěře, způsoby jejich výdeje, evidence, připevňování, snímání ap. Orgán státní správy myslivosti protokolárně předá uživateli honitby na jeho písemnou výzvu požadovaný počet plomb. Pokud dojde ke spotřebě všech vydaných plomb, orgán státní správy myslivosti vydá po provedené kontrole uživateli honitby další plomby, a to opět protokolárně na písemnou výzvu. Orgány státní správy myslivosti vedou evidenci přijatých, vydaných a vrácených plomb. Uživatel honitby (zde žalobce) před započítáním lovu vydá každému lovcovi proti podpisu počet plomb a lístky o

původu zvěře, odpovídající povolence k lovu a vede o tom evidenci. Pro označení spárkaté zvěře lze využít pouze plomby vydané příslušným orgánem státní správy myslivosti (zde městský úřad). Vše je obsaženo v § 49 zákona o myslivosti a § 27 až § 29 vyhlášky č. 244/2002 Sb.

16. Návrh na to, aby úřední osoba oprávněná k vedení evidence plomb, a současně k vedení přestupkového řízení za porušení zákona, vystupovala v tomto řízení jako svědek, není opodstatněný už z povahy věci. Evidence plomb, vedená oprávněnou úřední osobou, je přímým relevantním důkazem. Obdobně výslech mysliveckého hospodáře je zjevně nadbytečný a nemůže prokázat, že lovená spárkatá zvěř byla opatřována nesnímatelnými plombami, které žalobce podle směrodatné evidence (od jediného oprávněného – městského úřadu) neměl k dispozici, ani k jejich vydání nepodal písemnou výzvu.
17. Plomby musí být vydávány vždy na výzvu uživatele honitby, a to v požadovaném počtu. Při té příležitosti má správní orgán provést kontrolu přiměřenosti požadavku co do počtu požadovaných plomb. Podle spisové dokumentace je dostatečně prokázáno, že městský úřad při vydávání a kontrole počtu plomb postupoval v souladu s právními předpisy. Bylo spolehlivě prokázáno, že když žalobce podle počtu ulovené spárkaté zvěře vyčerpal dříve vydané plomby, požádal o vydání dalších plomb (prostřednictvím mysliveckého hospodáře) až poté, co mezitím vykázal odlov dalších nejméně 67 ks spárkaté zvěře. Nelze tedy nijak zpochybnit závěr, že oněch 67 ks zvěře nemohlo být označeno plombou, jak ukládá zákon o myslivosti. Neoznačení ulovené zvěře plombou zavinil žalobce proto, že má jako uživatel honitby povinnost vydat každému lovcovi před započítáním lovu potřebný počet plomb. Nadto bylo prokázáno, že žalobce nejméně ve dvou případech z oněch 67 sám osobně spárkatou zvěř ulovil, byť tvrdí opak. Tato tvrzení prokazují správní spisy.
18. Městský úřad nemá povinnost sledovat průběžně stav plomb uživatelů honiteb. Kontrolu aktuálního stavu počtu plomb zajišťuje městský úřad na základě písemné žádosti o vydání plomb dalších. Na základě důkazů shromážděných městským úřadem je zřejmé, že žalobce musel vědět, že nemůže dostát povinnosti vydávat před započítáním lovu lovcům předepsané plomby a měl proto zajistit podání písemné žádosti o jejich vydání. Žalobce se účelově v rozporu se zákonem o myslivosti pokouší dodatečně přenést svou zodpovědnost na městský úřad, potažmo oprávněnou úřední osobu.
19. Počty zvěře ulovené za období, kdy žalobce prokazatelně neměl k dispozici předepsané plomby, zjistil městský úřad ze své úřední činnosti a srovnal je pro ověření důkazu hlášeními o provedeném lovu, které žalobce souběžně podával držiteli honitby (Lesy České republiky s. p.). Pokud žalobce namítal, že městský úřad či dokonce žalovaný měli zjišťovat u konkrétních 67 lovců, zda skutečně neměli při lovu k dispozici předepsanou plombu, jedná se o zjevně obstrukční námitku. Takové zjišťování by bylo prakticky neproveditelné a především nadbytečné, protože žalobce těmito 67 lovcům bez nejmenších pochyb umožnil lov, aniž před tím vyžádal od městského úřadu vydání plomb, předepsaných k označení ulovené zvěře. Zavinění žalobce je tak primární a prokázané. Žalobce se námitkou snaží bez zákonné opory přesunout odpovědnost za přestupek na jiné osoby, tentokrát na ty, kterým vědomě umožnil v honitbě lovit spárkatou zvěř, za porušení závazného pravidla lovu. Městský úřad navíc bezpochyby prokázal, že se žalobce na takovém lovu podílel osobně sám jako lovec.
20. Nedůvodná je námitka žalobce, že žalovaný v odvolacím řízení doplnil rozhodnutí o nové skutečnosti. Skutečnost, že žalobce nejméně ve dvou případech osobně ulovil spárkatou

zvěř v době, kdy neměl k dispozici předepsané plomby, je uvedena na druhé straně v posledním odstavci, větě druhé, rozhodnutí městského úřadu. Důkaz je obsažen přímo ve spise městského úřadu formou kopie příslušné části katalogu přehlídky trofejí a je nepochybně dobře znám i žalobci jako lovcí, který sám předložil na přehlídku trofejí trofeje zvěře, ulovené v době, kdy o vydání potřebných plomb ani neměl podanou žádost.

21. Námitka žalobce, že počet ulovené zvěře je větší než počet vydaných plomb, nedokazuje, které konkrétní kusy nebyly označeny plombou, je nepodstatná a irelevantní, protože nezbavuje žalobce viny za to, že v honitbě zajišťoval lov spárkaté zvěře, aniž si před započítáním lovu opatřil u městského úřadu předepsané plomby. Žalobce tak sám znemožnil plnění závazného pravidla lovu (označení ulovené zvěře nesnímatelnou plombou).
22. Námitka žalobce, že žalovaný přehlédl formulační shodu práv a povinností uživatele honitby a mysliveckého hospodáře, je mylná. Žalobce se účelově snaží přenést zodpovědnost uživatele honitby, fyzické osoby, tentokrát na mysliveckého hospodáře. Povinnosti mysliveckého hospodáře podle § 35 odst. 5 zákona o myslivosti nezakládají konkrétní odpovědnost za vydávání plomb před lovem a tím v konečném důsledku za povinné označování ulovené zvěře. V této věci žalobci ukládají jednoznačně povinnost § 49 zákona o myslivosti a § 28 odst. 2 vyhlášky č. 244/2002 Sb. Uživatel honitby jistě může zmocnit mysliveckého hospodáře (jinou osobu) k převzetí plomb od městského úřadu a může na mysliveckého hospodáře ve smyslu § 35 odst. 5 zákona o myslivosti přenést odpovědnost za vedení předepsaných evidencí. Uživatel honitby ale nemůže na jinou osobu, včetně mysliveckého hospodáře, přenést taxativně stanovenou zákonnou odpovědnost za vydávání plomb k označování ulovené zvěře.
23. Názor žalobce, že odpovědnost za předmětný přestupek je možno vyvodit pouze proti fyzické osobě, držiteli loveckého lístku, podle názoru žalovaného neobstojí. Žalobce je fyzickou osobou, držitelem loveckého lístku, což je podle § 32 odst. 3 písm. a) zákona o myslivosti neopomenutelnou podmínkou, aby mohl být jako fyzická osoba uživatelem honitby a na předmětném lovu zvěře se jako fyzická osoba opakovaně podílel.
24. Podle názoru žalovaného nelze v projednávaném případě gramatickým, logickým i systematickým výkladem § 63 odst. 2 zákona o myslivosti dovodit, jak účelově činí žalobce, že povinnost označovat nesnímatelnou plombou spárkatou zvěř se vždy týká jen osoby, která příslušný kus ulovila (lovce), a že se nejedná o právní povinnost zákonem uloženou výslovně uživateli honitby. Takové posouzení věci by bylo možné v případě, že by žalobce před lovem plombu lovcí vydal, ale ten by ji ihned po ulovení předepsaným způsobem na ulovenou zvěř neupevnil. V projednávaném případě tak má odpovědnost přímo žalobce (fyzická osoba, držitel loveckého lístku, uživatel honitby), který nejméně v 67 případech zavinil porušení závazného pravidla lovu a tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 63 odst. 2 zákona o myslivosti.
25. **Žalobce v replice** namítal, že žalovaný nesprávně odkazuje na § 28 odst. 2 vyhlášky č. 244/2002 Sb., protože skutková podstata přestupku, z jehož spáchání byl žalobce uznán vinným, nespočívá v zanedbání povinností vydávat lovcům plomby či lístky o původu zvěře, popřípadě povolenky k lovu.
26. Žalovaný navíc přehlédl, že povinnost zabezpečovat plnění povinností spojených s chovem a lovem zvěře je svěřeno § 35 odst. 4 zákona o myslivosti mysliveckému hospodáři a není tedy vyhrazena výlučně uživateli honitby. Vyhláška č. 244/2002 Sb. nemůže být vykládána

v rozporu se zákonem o myslivosti a navíc plyne i z povahy věci, že uživatel honitby nemůže vykonávat, například z důvodu nepřítomnosti, všechny úkony spojené s lovem zvěře osobně a navíc uživatelem honitby může být nejen fyzická osoba, jak je tomu v dané věci, ale i osoba právnická jednající svými orgány.

27. Žalobce neviděl nic neproveditelného na tom, aby bylo dokazováním zjištěno, zda a ve kterých případech proběhl lov spárkaté zvěře bez vybavení lovce předepsanou plombou a kdo takový lov umožnil, neboť lovec musí být vybaven nejen plombou, ale též povolenkou k lovu a lístkem o původu zvěře. Žalovaný pouze předpokládá, že odpovědnost za případná pochybení v tomto směru nese žalobce, aniž by v tomto směru disponoval jakýmkoliv skutkovým zjištěním opřeným o provedené důkazy. Žalobce připouští, že takové dokazování může být časově náročné, což však nezabavuje městský úřad povinnosti prokázat žalobci spáchání přestupku.
28. Ustanovení § 35 zákona o myslivosti vymezuje práva a povinnosti mysliveckého hospodáře zcela jinak, než tvrdí žalovaný. Je zcela zřejmé, že klíčovou rozhodující osobou pro zabezpečování právních povinností při lovu zvěře je právě myslivecký hospodář a nikoliv uživatel honitby. Zcela nepřijatelná a z praktického hlediska je pak představa, že pouze uživatel honitby, a nikdo jiný, musí vydat „z ruky do ruky“ lovcovi plomby pro označování ulovené zvěře.
29. Podle žalobce nemá žádnou oporu v zákoně argumentace žalovaného, že nemusí být pachatelem přestupku podle § 63 odst. 2 zákona o myslivosti jen lovec, který by jím byl v případě, že by mu žalobce před lovem plombu vydal a lovec by ji ihned po ulovení předepsaným způsobem na ulovenou zvěř neupevnil. Žalovaný tak dovozuje odpovědnost žalobce za přestupkové jednání, které vůbec není obsaženo v § 63 odst. 2 zákona o myslivosti a spočívá v jakémsi zanedbání povinnosti uživatele honitby včas opatřovat předepsané plomby pro lov spárkaté zvěře. Konkrétní skutková podstata podle § 63 odst. 2 zákona o myslivosti je vymezena zcela jinak, a to tak, že pachatelem přestupku je fyzická osoba, která jako držitel loveckého lístku poruší některé pravidlo lovu podle § 49 odst. 1 zákona o myslivosti. Žádného takového jednání se žalobce nedopustil, a dokonce ani žalovaný to netvrdí.
30. Žalobce zdůraznil, že bez povolenky lovu, lístku o původu zvěře a plomby k označení ulovené spárkaté zvěře nesmí lovec zahájit lov. V dané věci nebylo prokázáno, že by žalobce sám lovil bez splnění těchto podmínek, ani že by někomu takový lov umožnil.
31. **Žalovaný v reakci na repliku** poukázal na to, že žalobce naplnil jak formální, tak materiální stránku přestupku. Příslušná vyhláška provádí zákon na základě výslovného zákonného zmocnění. Zmínka o možnosti zajišťovat označení ulovené zvěře mysliveckým hospodářem na společných lovech je jen možností, která uživatele honitby nezabavuje odpovědnosti, a v projednávaném případě se nemohlo vždy jednat o společné lovy. Bylo prokázáno, že žalobce osobně ulovil v rozhodné době zvěř jelení a mufloní samčí (trofejovou), jejíž lov § 45 odst. 1 písm. u) zákona o myslivosti neumožňuje. Po meritorní stránce žalobce zcela opomenul prokázanou skutečnost, že jako uživatel honitby, odpovědný za plnění této povinnosti, neměl v rozhodné době k dispozici žádné plomby ke kontrole ulovené zvěře, a přesto dále lov zvěře zajišťoval (vydané povolenky k lovu) a osobně se na lovu podílel. Žalobce tak přímo zavinil, že spárkatá zvěř, ulovená na základě jím spolupodepsaných povolenek k lovu, nemohla být nejméně v 67 případech ihned po ulovení označena předepsanou plombou.

32. Konkrétní lovci, mezi které patřil i žalobce, nemohli mít při lovu k dispozici předepsané plomby, protože je ani žalobce, ani jeho myslivecký hospodář, nemohli mít legálně k dispozici, jelikož nepožádali městský úřad o jejich vydání. Tento stav primárně zavinil, byť z nedbalosti, žalobce a další dokazování u jednotlivých lovců je tak z povahy věci nadbytečné.
33. Polemika žalobce o tom, že plomby lovci může vydat i někdo jiný než uživatel honitby, je zcela irelevantní, protože v projednávaném případě ani uživatel honitby, ani nikdo jiný pro honitbu užívanou na základě smlouvy o nájmu honitby žalobcem žádné předepsané plomby neměl k dispozici.
34. Žalovaný nespatřuje naplnění formální stránky přestupku, jak tvrdí nesprávně žalobce, v tom, že si žalobce včas nezajistil předepsané plomby ke kontrole ulovené spárkaté zvěře. Tímto zanedbáním podle žalovaného žalobce umožnil, a tedy i zavinil, že byla naplněna formální stránka přestupku spočívající v tom, že nejméně v 67 případech nemohla být ulovená spárkatá zvěř označena podle § 49 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti. Žalobce v žádném z oněch 67 případů neoznámil neoprávněný lov zvěře a trofeje samčí zvěře řádně předložil na následující chovatelskou přehlídku trofejí. Nelze pak přijmout tvrzení žalobce, který ani prostřednictvím svého mysliveckého hospodáře neměl k dispozici předepsané plomby, že neumožnil nikomu lov bez všech předepsaných náležitostí. Sankce za spáchání přestupku obecně plní rovněž účel prevence před recidivou přestupkového jednání. Žalovaný je přesvědčen, že uložená sankce ve srovnatelných případech napomáhá tomu, aby uživatelé honiteb v budoucnu neumožňovali zahájení lovu komukoliv tak, že by tím, byť z nedbalosti, zavinili porušení zákona o myslivosti a dalších obecně závazných právních předpisů.
35. **Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
36. Soud zjistil ve vztahu k souzené věci **ze správního spisu** ze seznamu trofejí za rok 2017, že žalobce dne 10. 10. 2017 ulovil v honitbě B. V. – I. jelena o hmotnosti 95 kg a věku tří let a dne 6. 12. 2017 muflona o hmotnosti 23 kg a věku dva roky.
37. Podle evidence vydaných a vrácených plomb a lístků o původu zvěře, zápis č. 6, ze dne 11. 12. 2017, vrátil žalobce z celkového počtu vydaných 100 plomb celkem 27 plomb a z počtu 100 vydaných lístků o původu zvěře 27 lístků.
38. Podle měsíčního písemného hlášení o plnění plánu podle § 36 odst. 4 zákona o myslivosti ze dne 6. 10. 2017 - součet údajů od 1. 4. do 30. 9. 2017 v honitbě B. V. – I. bylo odstřeleno nebo uhynulo v době lovu celkem 2 ks jelena a 3 ks muflona.
39. Podle měsíčního hlášení o plnění plánu ze dne 4. 12. 2017 od 1. 4. do 30. 11. 2017 v honitbě B. V. – I. bylo odstřeleno nebo uhynulo v době lovu celkem 30 ks jelena a 12 ks muflona.
40. Podle vyúčtování plomb a lístků o původu zvěře z předešlého mysliveckého roku (k 31. 3.) v honitbě B. V. – I. ze dne 11. 12. 2017 byl celkový počet plomb a lístků o původu zvěře k dispozici v minulém mysliveckém roce 170 ks, počet spotřebovaných plomb a lístků o původu zvěře 143 ks a zůstatek 27 ks. Na vyúčtování je podepsán žalobce. Ve vyúčtováních

jsou uvedena evidenční čísla plomb na zvěř 738701 až 738800. Vypsaná čísla plomb převáděných do dalšího mysliveckého roku byla 337563 a 337600. Na vyúčtování jsou přeškrtnuty a novou číslicí označeny: počet spotřebovaných plomb, zůstatek plomb, čísla plomb převáděná do dalšího roku a počet plomb k předání (přičemž související text je přelepen částí listu s evidenčními čísly plomb). U oprav počtů není uvedeno, kdo a kdy opravu provedl.

41. Městský úřad doručil oznámení o zahájení řízení žalobci dne 29. 5. 2018 a v oznámení uvedl, že zahájil řízení o přestupku „podle § 49 odst. 1 zákona o myslivosti, kterého se dopustí ten, kdo neoznačí ulovenou zvěř ihned po ulovení nesnímatelnou plombou. Jako uživatel honitby B. V. – I. jste na zbytek plomb z roku 2016, což bylo 27 ks, ulovil k 30. 11. 2017 celkem 94 ks spárkaté zvěře – vykázáno v měsíčním hlášení za měsíc listopad. 67 ks spárkaté zvěře bylo tedy zcela jednoznačně uloveno bez označení nesnímatelnou plombou. Plomby k označování ulovené zvěře byly vyzvednuty v roce 2017 až 11. 12. 2017“.
42. Dne 31. 5. 2018 žalobce doručil městskému úřadu plnou moc a navrhl výslech Ing. M. K. a podal odvolání do usnesení o zahájení řízení, protože lhůta pro důkazní návrhy 7 dní je příliš krátká.
43. Dne 4. 6. 2018 zástupce žalobce nahlédl do správního spisu a pořídil si jeho kopii. Usnesením ze dne 4. 6. 2018 městský úřad určil žalobci lhůtu 15 dnů pro jeho návrhy. Dne 27. 6. 2018 zástupce žalobce doručil městskému úřadu návrh na výslech Ing. M. Ř., referenta odboru životního prostředí, ohledně toho, komu, kdy a jaké množství plomb o původu zvěře pro honitbu B. V. – I. vydával.
44. **Městský úřad** uznal žalobce **rozhodnutím ze dne 28. 6. 2018** vinným ze spáchání shora citovaného přestupku. Městský úřad odkázal na § 49 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti a § 28 odst. 1 až 3 vyhlášky č. 244/2002 Sb. Městský úřad eviduje přijaté, vydané a vrácené plomby a tuto agendu kontroluje. Při této činnosti městský úřad zjistil, že žalobce jako uživatel honitby B. V. – I., jako držitel loveckého lístku a také jako ten, kdo loví, zajišťoval dle odsouhlaseného plánu mysliveckého hospodaření odlov spárkaté zvěře v období září až prosinec 2017, ačkoliv v té době podle závazné evidence městského úřadu neměl k dispozici potřebný počet nesnímatelných plomb k zajištění splnění povinností podle § 49 odst. 1 zákona o myslivosti.
45. Městský úřad zjistil, že po vykázáném lovu spárkaté zvěře v roce 2016 (k 31. 3. 2017) žalobci zbylo ke dni 1. 4. 2017 celkem 27 plomb. Podle měsíčních hlášení, která žalobce předkládal městskému úřadu podle § 36 odst. 4 zákona o myslivosti, bylo v honitbě B. V. – I. uloveno do 30. 11. 2017 celkem 94 ks spárkaté zvěře. Z toho lze přesvědčivě dovodit, že žalobce od 1. 4. 2017 do 30. 11. 2017 jako uživatel honitby zajistil lov 67 ks spárkaté zvěře, které nemohly být následně označeny nesnímatelnou plombou, protože další plomby k označování ulovené zvěře vyzvedl zástupce uživatele honitby až dne 11. 12. 2017.
46. Žalobce vykázal již v měsíci září 2017 lov 32 ks spárkaté zvěře, tedy vyšší než počet 27 plomb, které měl k dispozici. Měsíční hlášení žalobce zasílal duplicitně i držiteli honitby (Lesy České republiky s. p.). Městský úřad ověřil, že hlášení o lovu v měsíci, podané držiteli honitby, jsou totožná. Žalobce tedy takto zajišťoval plánovaný lov od konce září až do 10. 12. 2017 (minimálně ale do 30. 11. 2017).
47. Ve vyjádření ze dne 31. 5. 2018 žalobce tvrdil, že se žádného přestupku nedopustil, ale současně sám sebe uvedl jako lovce jelena dne 10. 10. 2017 a muflona dne 6. 12. 2017, jejichž trofeje předložil k hodnocení na chovatelskou přehlídku trofejí ve dnech 19. až

25. 3. 2018 v Jeseníku. Žalobce požádal o prodloužení lhůty k vyjádření k podkladům rozhodnutí o 15 dní, jeho zástupce pořídil kopii spisu. Městský úřad z důvodu hospodárnosti řízení nepřistoupil k předvolání pana M. K. a posoudil tento návrh na provedení důkazu jako nadbytečný. Tento výslech svědka nemůže vysvětlit, vyvrátit či zpochybnit průkaznost evidence plomb, vedené městským úřadem, ani měsíční hlášení žalobce o provedeném lovu spárkaté zvěře, které od žalobce městský úřad obdržel.

48. Výslech Ing. M. Ř., referenta odboru životního prostředí, městský úřad neprovedl, protože tento referent nemůže v řízení vystupovat jako svědek, neboť je vyřizující úřední osobou a požadované úplné informace mohl žalobce zjistit přímo nahlédnutím do předmětných evidencí.
49. Městský úřad považoval důslednou kontrolu ulovené zvěře nesnímatelným plombami za významný požadavek zákona o myslivosti, jehož cílem je předcházet neoprávněnému lovu nebo případnému zatajování nebo zkreslování provedeného lovu, zejména zvěře spárkaté, jejíž vysoké stavy vedou zpravidla ke škodám způsobeným zvěří, což má za následek stupňované požadavky na zvyšování intenzity lovu. V roce 2017 žalobce v honitbě B. V. – I. ulovil celkem 141 kusů spárkaté zvěře. Bez možnosti označení ulovené zvěře předepsanou plombou bylo uloveno 67 ks, tedy téměř polovina tohoto lovu. Městský úřad, který považoval vzhledem k závažnosti přestupku za důvodnou sankci v horní polovině možného rozmezí (nad 15 000 Kč, z rozmezí do výše 30 000 Kč, tj. 20 000 Kč). Honitba je součástí oblasti chovu jelena evropského Rychleby a v jejím rámci patří k honitbám s nadprůměrně vysokým lovem jelení zvěře, významným pro regulaci početních stavů jelení zvěře. Nejednalo se o momentální opomenutí ani nedbalost, ale déletrvající neplnění zákonné povinnosti, kterého si musel být žalobce dobře vědom jakožto držitel loveckého lístku, k jehož získání mimo jiné musel znalost zákona o myslivosti prokázat při zkoušce. Proto městský úřad uložil sankci mírně (o třetinu) vyšší, než je polovina zákonného rozmezí. Městský úřad přihlédl i k osobě žalobce jako nájemce lovecky mimořádně lukrativní honitby a neshledal případné sociální důvody ke snížení sankce. Žalobce přestupek spáchal opakovaně a kromě pokuty mu městský úřad uložil zákaz činnosti na jeden rok, tedy v polovině zákonného rozmezí. Městský úřad neshledal u žalobce žádnou z polehčujících okolností podle § 39 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí městského úřadu o přestupku (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a považoval za prokázanou skutečnost, že k označení ulovené zvěře docházelo opakovaně, což byla přitěžující okolnost ve smyslu § 40 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky.
50. **Žalobce v odvolání** namítal opomenutí důkazu výslechem M. K. a Ing. M. Ř., nesprávnou právní kvalifikaci jednání a nesprávné uložení sankce, jejíž odůvodnění si protiřečí.
51. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** zdůraznil, že předmětem přestupkového řízení není způsob vedení evidence nesnímatelných plomb, ale otázka, zda byla v honitbě B. V. – I. v období od konce září 2017 do 11. 12. 2017 plněna povinnost podle § 49 odst. 1 zákona o myslivosti, tedy označit každý kus ulovené nebo nalezené užitkovatelné zvěře spárkaté ihned po ulovení, nalezení nebo po provedené dohledávce nesnímatelnou plombou. Spis obsahuje úřední doklady o tom, kdy a v jakém množství docházelo k předání a převzetí plomb pro honitbu B. V. – I., jak v předmětném období uživatel honitby zajišťoval lov spárkaté zvěře. Údaje v obligatorně vedené evidenci plomb hospodář stvrdil svým podpisem. Nikdo jiný v té době pro honitbu B. V. – I. plomby nepřevzal. Pro výrok o vině žalobce není významné, jak se s plombami v honitbě B. V. – I. hospodařilo, když uživatel

honitby prokazatelně zajistil lov 67 ks spárkaté zvěře, aniž měl k dispozici odpovídající počet plomb. Proto byl výslech M. K. v této otázce bezpředmětný. Požadavek na to, aby v řízení svědčila osoba, která je současně v řízení oprávněnou úřední osobou, nelze akceptovat. Oprávněná úřední osoba vložila do spisu potřebné podklady ze své úřední činnosti (evidence plomb, měsíční hlášení o provedeném lovu), čímž bylo téhož účelu plně dosaženo. Zástupce žalobce nahlížel do spisu a pořizoval kopie dne 4. 6. 2018, tedy v dostatečném předstihu před vydáním rozhodnutí. Podle žalovaného žalobce neprovedením požadovaných výslechů svědků na svých právech zkrácen nebyl.

52. Jako nedůvodnou shledal žalovaný odvolací námitku nesprávné právní kvalifikace. Městský úřad v řízení prokázal a v odůvodnění rozhodnutí o přestupku konstatoval, že žalobce osobně ulovil 2 kusy spárkaté zvěře v době, kdy pro honitbu B. V. – I. neměl k dispozici žádnou plombu ke kontrole ulovené zvěře. Nemohlo by tedy obstat ani případné tvrzení, že žalobce jako uživatel honitby o porušování § 49 odst. 1 zákona o myslivosti nevěděl. Ustanovení § 49 odst. 1 zákona o myslivosti nespecifikuje toho, kdo má povinnost opatřit ulovenou zvěř nesnímatelnou plombou. Myslivecký hospodář je podle § 35 odst. 4 písm. c) zákona o myslivosti pouze oprávněn (nikoliv povinen) kontrolovat ulovenou zvěř a její označení. Žalobce jako uživatel honitby prokazatelně ulovil jelena dne 10. 10. 2017 a muflona dne 6. 12. 2017, kdy podle úřední evidence neměl žádnou plombu k dispozici. Žalobce tedy jednoznačně mohl a měl činit opatření k pořízení plomb k označení ulovené zvěře, ať už sám nebo prostřednictvím mysliveckého hospodáře, což se stalo až dne 11. 12. 2017. Žalobce jako uživatel honitby odpovídá za myslivecké hospodaření v honitbě. Podle § 61 odst. 2 zákona o myslivosti orgány státní správy myslivosti dozírají mimo jiné na to, zda uživatelé honiteb myslivecky hospodaří v souladu s tímto zákonem. Pokud jsou zjištěny nedostatky, které nepodléhají uložení sankce, ukládají se nápravná opatření podle § 61 odst. 3 zákona o myslivosti. V opačném případě nemohou orgány státní správy myslivosti sankci neuložit.
53. Zájem na snižování stavů zvěře, která působí škody, neopravňuje uživatele honiteb zajišťovat plnění plánů lovu bez splnění zákonné povinnosti podle § 49 odst. 1 zákona o myslivosti. Městský úřad v odůvodnění rozhodnutí o přestupku v této souvislosti zdůraznil význam správného označování ulovené zvěře také pro předcházení případnému zkreslování výsledků prováděného odlovu. Za závažná nepřipustná zkreslování považuje žalovaný zejména zatajený lov (nevykázaný, i když provedený), fiktivní lov (vykázaný, ale neprovedený) nebo záměnu pohlaví ulovené zvěře (vykázání odlovu samičí, ačkoliv byla ve skutečnosti ulovena zvěř samčí a naopak).
54. Počet vydaných a přijatých plomb ke kontrole ulovené zvěře dle předepsané evidence, jakož i počty ulovené spárkaté zvěře, kontrolované v souladu s § 36 odst. 4 zákona o myslivosti formou měsíčních hlášení, nespochybnitelně prokazují, že v honitbě B. V. – I. byl § 49 odst. 1 zákona o myslivosti v době od konce září 2017 až do 11. 12. 2017 soustavně porušován. Žalobce podle evidence vydaných plomb disponoval v roce 2016 počtem 170 plomb a ulovil 143 ks spárkaté zvěře. Tomu odpovídá převod celkem 27 nespotřebovaných plomb do lovecké sezóny roku 2017. Žalobce dále ke dni 30. 9. 2017 nahlásil lov 32 ks (musel tedy již do té doby ulovit 5 ks bez následného opatření plombou) a ke dni 30. 11. 2017 dokonce lov 94 ks spárkaté zvěře (celkem tedy neměl při odlovu 67 ks spárkaté zvěře k dispozici plomby). Skutkový stav pro vyslovení viny byl zjištěn a v rozhodnutí o přestupku konkrétně uveden. Odůvodnění rozhodnutí o přestupku nepostrádá odpovídající právní kvalifikaci ani konkrétní vyhodnocení rozsahu spáchaného přestupku.

55. Tvzení o mimořádně lukrativní honitbě užil městský úřad zjevně v souvislosti se stanovením výše sankce s ohledem na osobní poměry žalobce (případné sociální důvody), k čemuž má městský úřad přihlížet podle § 37 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Žalobci jako dlouholetému nájemci honitby je nepochybně známo, že honitba B. V. – I. patří v daném místě a čase k honitbám s nadprůměrně vysokým nájemným, které městský úřad nepovažoval za nutné dokládat konkrétními částkami. Proti zaujatosti městského úřadu naopak svědčí, že s přihlédnutím k dalším okolnostem kromě pokuty uložil zákaz činnosti, a to pouze v polovině zákonného rozmezí.
56. Žalovaný nezjistil žádné vady správního řízení, námitku podjatosti žalobce nevznsl, ani žádná oprávněná úřední osoba neoznámila důvody k vyloučení. Správní spis obsahuje všechny potřebné důkazy pro přesvědčivé vyslovení viny. V honitbě B. V. – I. nemohla být spárkatá zvěř ulovená v období od konce září 2017 až do dne 11. 12. 2017 opatřena nesnímatelnými plombami, vydanými věcně a místně příslušným orgánem státní správy myslivosti.
57. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
58. Podle § 63 odst. 2 zákona o myslivosti *fyzická osoba se jako držitel loveckého lístku dopustí přestupku tím, že poruší některé pravidlo lovu podle § 41 až 45 nebo § 49 odst. 1.*
59. Podle § 49 odst. 1 zákona o myslivosti *každý kus ulovené nebo nalezené zužitkovatelné zvěře spárkaté musí být ihned po ulovení, nalezení nebo po provedené dohledávce označen nesnímatelnou plombou; zúčtovatelné plomby vydává uživatelům honiteb orgán státní správy myslivosti. U ostatní zvěře ulovené na společných lovech musí být při přepravě více než 10 ks vystaven uživatelem honitby lístek o původu zvěře; to platí i u zvěře dohledané po provedení společného lovu.*
60. Podle § 49 odst. 2 zákona o myslivosti *vyhláška stanoví druhy plomb, lístků o původu zvěře, způsoby jejich výdeje, evidence, připevňování, snímání a podobně.*
61. Podle § 93 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky *ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede mj. a) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, a b) právní kvalifikace skutku.*
62. Hlavní spornou otázkou v souzené věci bylo, jestli se žalobce dopustil přestupku podle § 63 odst. 2 ve spojení s § 49 odst. 1 zákona o myslivosti a neoznačil v popsáném období ulovenou zvěř nesnímatelnými plombami.
63. Soud vyzdvihuje, že výrokem napadeného rozhodnutí (žalovaného a městského úřadu jakožto jednoho celku) byl žalobce uznán vinným ze „**zajišťování lovu**, ačkoliv neměl dostatek nesnímatelných plomb a nejméně 67 ks zvěře nemohlo být opatřeno nesnímatelnou plombou“.
64. Z uvedeného se podává zjevný rozpor mezi tím, za co podle zákona mohl být žalobce uznán vinným a trestán a za co skutečně uznán vinným a potrestán byl. Zákon žádnou skutkovou podstatu přestupku spočívající v zajišťování lovu nezná. Zákon nezná ani objektivní odpovědnost uživatele honitby za to, že jeden nebo více lovců, kteří navíc vůbec nebyli zjištěni, ani zjišťováni, neoznačili v honitbě ulovenou zvěř nesnímatelnými plombami.
65. Nejde přitom o nevýznamnou formální chybu formulace výroku. Z výroku a odůvodnění rozhodnutí o přestupku musí být zjevné, za jaké protiprávní jednání je obviněný uznán

vinným a trestán. Pro uznání viny je třeba, aby obviněný naplnil všechny znaky skutkové podstaty přestupku. V posuzovaném případě za skutkovou podstatu zvolily správní orgány „zajišťování lovu při absenci dostatku nesnímatelných plomb k označení ulovené zvěře“. Taková skutková podstata však není obsahem § 63 odst. 2, ani § 41 až 45, § 49 odst. 1 ani jiného ustanovení zákona o myslivosti.

66. Mezi základní ústavní zásady trestání patří zásada, že nikoho nelze trestat bez zákona (*nulla poena sine lege*) - srov. čl. 39 Listiny základních práv a svobod.
67. Podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení. Výrok rozhodnutí o přestupku musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným, jak vyložil mj. rozšířený senát v usnesení ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, č. 1546/2008 Sb. NSS (věc *AQUA SERVIS*). Neuvede-li správní orgán takové náležitosti do výroku svého rozhodnutí, podstatně poruší ustanovení o řízení [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].
68. Rozšířený senát ve věci *AQUA SERVIS* také zdůraznil, že řádně formulovaný výrok a v něm na prvním místě konkrétní popis skutku je nezastupitelnou částí rozhodnutí; toliko z něj lze zjistit, zda a jaká povinnost byla porušena a jaké opatření či sankce byla uložena, pouze porovnáním výroků lze usuzovat na existenci překážky věci rozhodnuté, jen výrok rozhodnutí (a nikoliv odůvodnění) může být vynucen správní exekucí apod. V zájmu právní jistoty obviněného musí být skutek ve výroku popsán dostatečně určitě, aby byl nezaměnitelný s jiným skutkem. V tomto smyslu slouží výrok rozhodnutí ústavní hodnotě právní jistoty. Je tak klíčovou normativní částí rozhodnutí, na kterou musí být kladeny vysoké formální požadavky (srov. také obecně k významu výrokové části rozhodnutí např. rozsudek ze dne 9. 12. 2009, č. j. 1 As 67/2009-64, bod 26; k samotné podstatě výroku jako autoritativní úpravě práv a povinností srov. např. Vedral, J. Správní řád – komentář, I. vydání, Praha: Polygon, 2006, s. 401-404; v II. vydání s. 607 – 612).
69. Soud se shoduje se žalobcem, že v souzené věci nebyl skutek ve výroku rozhodnutí popsán dostatečně konkrétně, aby mohl být podřazen pod jednotlivé znaky skutkové podstaty předmětného přestupku. Z výroku rozhodnutí městského úřadu nevyplývá, jakým jednáním se měl žalobce přestupku podle § 63 odst. 2 zákona o myslivosti dopustit. Ani z výroku rozhodnutí, ani z jeho odůvodnění se nepodává, že ulovil 67 ks spárkaté zvěře, kterou neoznačil nesnímatelnými plombami, ostatně o takovém jednání žalobce se ani nevedlo žádné dokazování.
70. Porušení povinnosti dle § 49 odst. 1 zákona o myslivosti (podle kterého *každý kus ulovené nebo nalezené užitkovatelné zvěře spárkaté musí být ihned po ulovení, nalezení nebo po provedené dohledávce označen nesnímatelnou plombou*) je právní kvalifikací, ke které ovšem správní orgán může dospět až na základě podřazení konkrétních skutkových okolností vymezených ve skutkové větě. Z výroku rozhodnutí není patrné, kdo neoznačil všech 67 ks ulovené zvěře nesnímatelnými plombami.
71. Z takto formulované skutkové věty není patrné, čeho se vlastně žalobce dopustil a za co je uznán vinným a trestán. Dostatečné vyličení skutkových okolností konkrétního případu je však v souladu s citovanou judikaturou nezbytnou náležitostí výroku rozhodnutí o přestupku. Jinými slovy, ze skutkové věty výroku vůbec nevyplývají skutkové

okolnosti, na jejichž základě by bylo možno určit, že žalobce osobně ulovil (nalezl) určitý počet zvíře a neoznačil tuto zvěř nesnímatelnými plombami.

72. Zatímco některé nedostatky právní věty odsuzujícího rozhodnutí mohou být zhojeny částečně tím, že skutek je jasně popsán ve skutkové větě a tento popis ve spojení s odůvodněním rozhodnutí dává jasnou informaci o tom, jak bylo jednání právně kvalifikováno, nedostatek skutkové věty nelze zhojit poukazem na právní kvalifikaci obsaženou v právní větě (srov. usnesení ve věci *AQUA SERVIS*, či usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 10. 2017, č. j. 4 As 165/2016-46, č. 3656/2018 Sb. NSS).
73. Skutečnost, že žalobce ulovil 2 ks zvíře, nebyla mezi účastníky sporná. Ve správním řízení však žádným důkazem nebylo osvědčeno, že ji žalobce neoznačil nesnímatelnými plombami. S ohledem na závěry vyplývající ze shora citované judikatury však upřesnění zásadních skutkových okolností pouze v odůvodnění rozhodnutí nemůže napravit nedostatky skutkové věty obsažené ve výroku, což se však v projednávané věci ani nestalo.
74. Lze tedy shrnout, že výrok rozhodnutí správních orgánů nespecifikoval dostatečně konkrétně skutek, pro který byl stěžovatel uznán vinným, a rozhodnutí žalovaného je proto zatíženo vadou způsobující jeho nezákonnost.
75. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro podstatné vady řízení, které vedly k nezákonnému rozhodnutí, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení ve smyslu § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
76. Úspěšnému žalobci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal odměnu za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni vydání rozsudku, za převzetí věci a podání žaloby, tj. 2 x 3 100 Kč, tj. 6 200 Kč. Odměnu za repliku soud nepřiznal, nešlo o účelný úkon, soud ji nevyžadoval a nepřinesla do věci nic nového. Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. K částce 6 800 Kč náleží daň z přidané hodnoty ve výši 1 428 Kč. Dále úspěšnému žalobci náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Náhrada za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč žalobci nenáleží, jelikož žalobce nebyl s návrhem úspěšný, neosvědčil tvrzení uvedená v návrhu. Celková náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 31. ledna 2020

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně

